

Hmelj. V hmeljskem okrožju Zateca je obiranje hmelja že splošno. Vseled dolgočasne suše so hmeljski nasadi zelo znošali. Letošnja hmeljska letina na Češkem bo mnogo slabša, kakor je bila lanska. Na hmeljskem trgu v Zatecu je popraševanje po hmelju zelo malenkostno. Tudi stari hmelj in sicer štajerski in ogrski, se je kupoval oziroma prodajal po 25 do 45 K za 50 kg. Cena staremu tujemu hmelju še vedno pada. Na štajerskem je valed ugodnega vremena stanje hmeljskih nasadov zelo povoljno. Tudi pozni hmelj obeta bogato hmeljsko letino. Na Moravskem bo letos srednje dobra hmeljska letina, istotako na Gornje-Avstrijskem. Na Ogrskem in Sedmograskem je razvoj hmeljskih nasadov zelo povoljen. Isto velja v obče tudi o hmeljskih nasadih v Nemčiji.

Tržne cene v Gradcu. Debeli voli 264 do 284 K, srednje debeli 236 do 256 K, suhi 212 do 232 K; debele krave 188 do 228 K, srednje debele 124 do 184 K, suhe 100 do 120 K; biki 176 do 252 K, mlada živina 176 do 250 K; teleta 260 do 280 K, izjemoma 290 do 300 K; mlade svinje 410 do 420 K, debele svinje ... do ... K, srednje debele ... do ... K, mesne svinje 380 do 390 K; ovce 220 do 260 K. (Pri goveji živini veljajo cene za 100 kg žive teže, pri teletu, svinjah in ovcah za 100 kg mrtve teže.) Seno 100 kg: sladko 9 do 11,50 K, kisto 8.— do 10.—, slama 6.— do 7.— K; pšenica 41,50, rž 33,50, ječmen 30,80, koruza 40, proso 50 K, oves 27,30 K, ajda 60 K, fižol 90 do 100 K, grašica 180 do 200 K, leča 200 K, proseno pšeno 120 do 144 K, pšenični zdrob 120 K, koruzni zdrob 76 do 86 K, ržena moka 70 K, pšenična moka št. 0 88 do 100 K, št. 4 64 do 72 K, št. 6 (črna) 54 do 60 K (100 kg). Jajca komad 13 do 15 v, krompir 20 do 40 v 1 kg, mleko 32 do 34 v liter.

Slaba vinska letina v Italiji. Italijanski list „Avanti“ piše, da je valed neugodnega letošnjega vremena napravila trdna us v italijanskih vinogradih ogromna opustošenja. Vinska letina bo letos po vsej Italiji zelo pičila, kakovost vinskega pridelka pa zelo slaba, zlasti v provinci Toskana, kjer rastejo izborna vina, so opustošenja velikanstva.

Kolera v Celju. Med ranjenimi in bolnimi vojaki, katere so prepeljali z južnega bojišča v Celje, se je pojavilo 7 slučajev kolere. Dva na kolero bolana vojaka sta podlegla bolezni.

Kolera v Ljubljani. V ljubljanski bolnišnici za na kolero obolele je umrl od zunaj pripeljan pešec Karol Steinhorn in sicer dne 26. julija. Isti dan je umrl v isti bolnišnici hovec Jožef Hejdu, dne 7. avgusta pa rezervni poročnik Henrik Ringswirth.

Od c. kr. gimnazije v Mariboru. Naučno ministrstvo je dovolilo, da se dijaki, ki so preteklo šolsko leto končali z neugodnim uspehom, pripustijo ob začetku prihodnjega šolskega leta k zopetnemu izpitu iz predmetov, v katerih imajo nezadostne ređe, ako se jim prizna, da je neugodni uspeh bil povzročen vsled naknadnega konca šolskega leta in ako glede na pridnost, vedenje in znanje iz drugih predmetov zaslužijo to ugodnost. — Dijaki mariborske gimnazije, ki si hočejo pridobiti to ugodnost, naj vložijo tozadevno pismo prošnje na ravnateljstvo mariborske gimnazije.

Maribor. Kadet Otmar Verderber, sin prvega državnega pravdnika v Mariboru, Viktorja Verderberja, ki je, kakor smo svoj čas poročali, dne 19. maja na severnem bojišču padel, je bil po smrti radi svojega junaštva odlikovan z veliko srebrno hrabrostno kolajno. Njegov brat Herman, ki služi kot praporščak pri dragoncih, je bil od sovražnega šrapnela ranjen in je za svoj hrabri nastop pred sovražnikom odlikovan z veliko srebrno kolajno.

Maribor. Mestni magistrat razglašja, da morajo vse tiste tuje osebe, ki so se naselile po 1. avg. 1914 v mestu Mariboru, v občinah Studenci pri Mariboru, Karčovin, Lajterspergu, v Pobrežju, Teznu, Radvanju, in ki niso dobile do dne 10. avgusta t. l. od mariborskega okrajnega glavarstva posebnega dovoljenja za bivanje v teh krajih, zapustiti mesto Maribor in omenjene občine v petih dneh, to je do dne 15. avgusta t. l. V slučaju, da bi ne ugodili temu ukazju, bi se jih kaznovalo z denarno globo in z zaplombo, vrhu tega bi se jih s silo iztiralo.

St. Peter nize Maribora. Naši fantje in moške so korajžne nravi, to je že od nekaj znano. Da so junaki, pa spričujejo pisma, ki jih pišejo z bojišč. Jožef Duh, ki se že od začetka vojske bori na severnem bojišču, piše č. g. župniku: Zdrav sem še, kar se imam zahvaliti Materi Gorski. Kot sršeni so švigale krogle mimo mene, a so se vse zarile v zemljo, poleg mene. Granat pa se ne bojimo, ker jih Rusi nimajo več mnogo. Ruski medved se le redko z njimi oglasa. Naši pa jih krepko pozdravljajo, kakor se že spodobi. Gre nam dobro. Pogrešamo samo „Slovenskega Gospodarja“ in „Stražo.“ Z Gornikovem Tonekom sva skupaj v enem jarku. Povem Vam, da smo Senteperčani „fejst“ junaki in Vam, našim domačim, in slovenski domovini delamo čast! Hura!

Fram. V četrtek, dne 5. avgusta, so našli pri Blatnikovih v Framu v takozvanem „trahtarju“ za seno z nogami navzgor mrtvega lončarskega pomočnika, 54 let starega, v Trnovcih pri Bišu rojenega Jurka Kogler. Tri dni je ležal ondi. V pijanosti je zadel tje. V petek je bil pokopan. — Isti dan popoldne pa je padel v pijanosti v framski potok na kamenje Jožef Vrhovšek, viničar pri Serbaumu, in je kmalu nato umrl, ne da bi se bil zavedel. — Tužna nam malica v teh tužnih časih. Dobro bi bilo, ko bi dobili kako kazen tisti, ki ubogemu ljudstvu dajo več piti, kakor more nositi.

Sv. Marjeta na Pesnici. Tudi iz naše župnije je šlo veliko fantov in mož braniti našo domovino, med drugimi tudi Anton Perk. Bil je še komaj šest mesecev pri vojaki. Vse je voljno prenašal in se hrabro

boril. Ali nemila usoda mu ni odločila, da bi še enkrat videl svojo hišo, sestre in svojo ljubo mater. Dne 10. maja popoldne ga je zadelo sovražna krogla v glavo in je bil kmalu mrtev. Bil je še le komaj v 26. letu svoje starosti. Ne žalujte preveč za njim in se tožite s tem, da je sin umrl najlepše in najčastnejše smrti za cesarja in domovino. Naj mu bo lahka tuja zemljica! Blagor junaku, ki počiva v daljni zemlji!

Sv. Andraž v Slov. goricah. V soboto dne 24. julija po noči je vzel ljubi Bog k sebi blago ženo in ljubo mater Marijo Horvat iz Kokolajnskega, staro 64 let. Rajna je v petek zvečer legla k počitku, od katerega ni več vstala; jutraj so jo našli mrtvo. Bolehla je že dalje časa na srčni bolezni, kateri je tudi podlegla. Vsi trije njeni sinovi so umrli na bojišču, mož pa ji je umrl že pred 4. leti. N. p. v. m.!

Ljutomer. Žalostna novica, da je nemika smrt pokosila moža v najlepši dobi svojega življenja. Josipa Preloga, zidarskega palirja in posestnika na Kamenščaku, je pretresla vse sosede, sorodnike in prijatelje. Imenovan je bil mož treznega značaja. Bil je že devetero otrok. Tri sinovi so v vojski. Žalobog je moral prvi že dati svoje življenje. Najstarejši sin Josip se nahaja že od meseca oktobra v ruskem ujetništvu. Drugi sin Ivan se nahaja že od začetka vojske pri transilvanijski Galiciji. Odlikovan je bil s srebrno kolajno druge vrste. Tretji sin Mihael se je vrnil že drugokrat ranjen iz Galicije. Mož je bil vzgleden očče svojih otrok. Zapustil je tudi žalostno ženo, Bog ohrani dobri ženi vsaj te sinove v vojski, da jo bodo tolažili.

Ormož. Padel je na italijanskem bojišču od granate zadet vrl mladenič in bivši knjižničar Izobrazovalnega društva Mihael Majerič iz Litmerka. Služil je pri — pešpolku in je bil letos mesca maja poelican pod orožje. Pisal je več dopisnic, iz katerih je posneth, da se je s posebnim navdušenjem bojeval za cesarja in domovino. Blagemu mladeniču bodi tuja zemljica lahka!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Ona grenka resnica, da vojska zahteva kot žrtve le boljše in najboljše, se po doslej došlih vesteh z bojišč pri nas v popolnem obsegu potrjuje. Med naše najboljše smo šteli mladeniče, ki so doslej žrtvovali življenje za svojo domovino na bojiščih na jugu in severu in med najprijetljivejšimi so bili možje, ki jim je vojska že skopala grob v tujih tleh. Med po vojski najtežje prizadete pa spada pri nas dosedaj ugledna Marova družina v Blumencih, ki je tekom enega leta vojske zgubila dva sina-vojaka. Že v sredini oktobra je padel pri Blozevu v Galiciji prvi sin Martin, četovodja pri 20. lovskemu bataljonu, in ne še bila zaceljena rana, zadana s to izgubo starišem, že je v sredini julija došla s severnega bojišča vest, da je 6. julija podlegel težki rani na bojnem polju tudi drugi sin Tomaž, ki je od 15. aprila služil pri domobranskem pešpolku št. 26 in se udeležil bojev ob Dnjestrju. Mladi junak, star šele 18 let, je bil tihega, ljubeznivega značaja, zato ljubljeneo vseh, ki so imeli priliko z njim obevati. Ganljiva je bila njegova ljubezen do padlega brata. Ko je odhajal na bojišče, je hrepenel z vso dušo na najt. če mogoče na severu grob dragega brata, misel na brata ga je spremljala v srejske järke, in ko je težko ranjen slutil bližajočo smrt, so bile zadnje njegove besede: „Srečno tovariši, jaz pojdem za bratom.“ — „Bog daj zmago naši očetinavi in meni srečno vrnitev k Vam, dragi, v moj domači kraj!“ končale se zadnje njegovo pismo starišem: ni se mu izpolnila ta goreča želja, ne bomo ga videli več med seboj, vemo pa, da se mu je izpolnila zato že gotovo druga enako goreča želja: videti zopet brata, ne sicer tukaj, ampak nad zvezdami. In da se zopet vidimo nad zvezdami, ta zavest tolaži nas, ki smo te, dragi Tomaž, poznali in ljubili, naj ustavi pa tudi vroče solze za teboj žalujočih tvojih domačih!

Zavrč. Žalostna vest nam je došla iz Przemysla, da je v tankajšnji bolnišnici dne 20. marca umrl naš vrl učitelj Herman Križ. Za njim žaluje vsak, kdor ga je poznal: saj je bil daleč okrog znan kot izborni pevec. Za njim žaluje mlada vdova, kateri je bil usojen le kratak čas srečnega zakona. Mi, tvoji prijatelji, pa ti ključemo: „Spavaj sladko v galicijski zemlji!“

Sv. Lovrenc na Drav. polju. Dne 16. avgusta je obhajal č. g. Jakob Zalošnik iz G. Pleerovo sv. mašo. Tri leta zapored je omenjena vas imela novomašnika: 1. 1913 je primeliral č. g. Anton Peršuh, sedaj kaplan v Dolu pri Hrastniku, 1. 1914 č. p. Gabriel Planinšek, frančiškan v Ljubljani Pač redelj in tem bolj časten slučaj.

St. Jurij ob juž. žel. Ravnateljstvo železne kmetijske šole v St. Jurju nam je poslalo „Letno poročilo“ za 1. 1914. Poročilo je razdeljeno na tri dele: a) izveček iz statuta in učnega načrta, b) šolsko poročilo in c) gospodarstvo. Letno poročilo, ki poda, je zelo zanimivo sliko razvoja zavoda, se dobi pri ravnateljstvu kmet. šole v St. Jurju ob juž. žel.

Sv. Francisek. Pionir Franc Nerat piše z bojišča svojemu bratu: Prejel sem Tvojo dopisnico, v kateri sem opazil, da boš moral priti služiti cesarja. Pa ne bodi žalosten radi tega! Bodi ponosen, da si za vojaka sposoben. Tudi jaz že korajžim po bojnem polju 8 mesecev pol, pa sem še kljub temu zdrav in živ. Sem živ in zdrav domov, prvi moj pot bo k Mariji. Izročil sem se Mariji Kokarski in na Brezje. Če prišedaj sem se prepričal, da Marija varuje vsakega, če se k njej zateče. Dostikrat sem bil že v najhujšem ognju. Hvala Bogu, sedaj sem še živ in zdrav, živeti slovenski fantje! Živela avstrijska armada! S solznimi očmi pišem to pismo, ker ko bi Ti pisal vse po

pravici, bi bil preveč žalosten. Sicer pa mi vedno nekaj pravi, da se še bomo videli z mojimi ljubimi stariši, brati in sestrami. Bog daj, da bi se moje misli uresničile.

Zadnja poročila došla v četrtek, 12. avgusta. Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Uradno se razglašja:

Dunaj, 11. avgusta.

Rusko bojišče.

Avstrijske čete, ki so prekorale reko Wieprz, so včeraj zapodile v beg sovražnika iz ozemlja severno-zahodno od Kozka (izhodno od Iwangoz) ter so nadaljevale zasledovanje v smeri proti severo-izhodu. Med gornjim tokom reke Tysmienice in med Bugom, kjer so se Rusi na črti Ostrow-Uhrusk vnovič postavili v bran, jih napadajo zavezniške čete.

Sicer se pa ni pripetilo na severno-izhodnem bojišču nič novega.

Italijansko bojišče.

Artilerijsko in napadalno delovanje Italijanov na primorski bojni črti se je vršilo včeraj, dne 10. avgusta zopet v večjem obsegu. Ob robu Doberske gorske planote so napadle močnejše sovražne čete izhodno od Tržiča naše postojanke. A te so ostale po srditih bojih brez izjeme v naši posesti — odbit sovražnik je imel zlasti vsled našega artilerijskega obstreljevanja v bok težke izgube. Dva napada proti prednjemu robu gorske planote je udušila že naša artilerija.

Do goriškega območja so skušali Italijani pri Pevmi se pririti notri do naših ovirališč. Tukaj so jih pregnale naše ročne granate. V temi pri Zagori (izhodno od Plav) uprizorjeni sovražni napad se je izjalovil istotako kakor že včerajšnji.

Ob koroškem in tirolskem območnem ozemlju je položaj nespremenjen. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Häter, podmaršal.

Rusi se umikajo iz izhodne Galicije.

Iz Kodanja se poroča: Rusi so začeli izpraznjevati izhodno Galicijo. Nevojaška uprava za Galicijo s sedežem v Brody-ju je razpuščena.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 11. avgusta.

Zavezniške čete napadajo sovražne postojanke v prostoru pri rekah Bvstrici (pritok Wieprza severno od Lublina) in Tysmienici (izhodno od Lublina), kakor tudi na črti Ostrow-Uhrusk (med Wiaprzom in Bugom). Ob gornjem Bugu in Zloti Pipi je položaj nespremenjen.

Zavezniške čete, ki stojijo pod poveljstvom bavarskega princa Leopolda, naglo zasledujejo sovražnika in so s svojim levim krilom že došle v okolico mesta Kaluzin (izhodno od Varšave). Na njenem desnem krilu je armada generala Woyrscha naskočila zadnje sovražnikove postojanke na obeh straneh reke Jedlanka (pritok Visle). Ujetih je 1000 Rusov.

Izhodno od Nowo-Georgiewskega so zavezniške čete zasedle utrdbo Benjaminow, ki jo je sovražnik že prej izpraznil. Naši zrakoplovci so metali nekaj bomb na trdnjavi Nowo-Georgiewsk in Brest-Litowsk.

Južno od Lomze se umika čela ruska fronta. Močne postojanke pri hribovju Czerwony-Bor sovražnik ni mogel držati. Nemške čete so to hribovje prekorale in silijo dalje proti izhodu. Zavzele so križišče železnice južno-izhodno od Ostrowa (Malkin). — Izhodno od Lomze silijo nemške čete proti bobnarski črti. Pri Kownu so bili srđiti ruski protinapadi odbiti; istotako tudi napadi na nemške čete ob cesti Riga-Mitava.

Borojevič o važnosti goriške bitke.

Na goriški fronti se pripoveduje o sledeči velenimivi izjavi generala Borojeviča: „Vsakteri mojih vojakov, ki se bo v goriški bitki boril do zadnjega, zasluži hrabrostno kolajno. Če se po zmagi nad sovražnikom vrnemo nazaj, bo za vsakega največja slava, ako bo lahko rekel: Bojeval sem se v soski armadi.“